

Nederlands Dagblad

Christelijk betrokken

Consument

Oud en eenzaam

Geplaatst: 12 november 2009 13:28, laatste wijziging: 12 november 2009 13:33

Je vader of moeder wordt oud, maar het lukt je niet om ze dagelijks te bezoeken of veel aandacht te geven. Je vraagt je af of je ouders nog wel geregeld buiten komen en of ze niet vereenzamen.

Op deze behoefte springt Tom Crouse in. Hij richtte vorig jaar de organisatie Vertroetel je Ouders op. Kinderen die bezorgd zijn over hun ouders kunnen een dienstverlener aanvragen die bij de oudere langs gaat.

„Ik wil mijn vriend de buurt laten zien“, zegt de oude Jan Jaggie. Hij heeft er zichtbaar zin in. Terwijl hij nog in zijn bed lag en lusteloos voor zich uitkeek, toen Frank Oberländer (57) van Vertroetel Je Ouders binnenkwam. „Zijn zoon zei dat hij zijn gezondheid vanochtend matig vond.“ Jan Jaggie heeft alzheimer en lijdt aan prostaatkanker. „Ik tref hem meestal moe in bed aan. Maar binnen tien minuten is hij eruit. Hij zegt altijd: 'mijn vriend is er'. Dan wil hij fit zijn. Ik kom twee maal in de week. Vaak gaan we naar buiten. Hij wil me alles in de buurt laten zien. Hij bepaalt wat we samen doen.“

Stutten

Zoon Onno Jaggie vertelt dat zijn moeder aan Parkinson is overleden. „Mijn vader verzorgde haar jaren lang. Toen zij stierf, ging zijn gezondheid achteruit. Ik ging twee of drie keer per week naar het zorgcentrum waar hij in de dagopvang kwam, toen bekend werd dat hij alzheimer had. De verzorging in het zorgcentrum is prima. Maar het enige verzetje dat hij er heeft, is het gezamenlijke middageten.“

Jaggie maakte zich zorgen dat zijn vader zou vereenzamen. Veel familie is er niet meer, zijn broers en zussen en vrienden zijn al overleden. „Mijn zus heeft een huis in Frankrijk en is daar vaak. Ik werk in

Amsterdam en kan regelmatig naar hem toe, maar het voelt nooit genoeg. Onlangs las mijn zus in de krant over Vertrouwel Je Ouders. Deze organisatie speelt in op onze behoefte."

Nadat Onno Jaggie en zijn zus contact opgenomen hadden met Tom Crouse over de mogelijkheden en de kosten, was er een intakegesprek. „Mijn vader was niet helder genoeg om erbij te kunnen zijn. Hier maakten we kennis met Frank Oberländer die een Duitse achtergrond heeft. Mijn vader maakte de oorlog mee en Frank leek me in eerste instantie ook niet het type dat mijn vader vroeger uitgekozen had als vriend. Ik vroeg me af hoe mijn vader zou reageren? Ik zei: 'Frank, vertel dat je een vriend van mij bent die geïnteresseerd is in zijn werk bij de Spoorwegen'. Maar Frank zei liever dat hij voor zijn werk komt, omdat de kinderen willen dat er meer naar hem omgekeken wordt. Dat vond ik goed; geen leugens, gewoon meteen eerlijk zeggen waarvoor je komt."

Voor de kinderen Jaggie geven de bezoeken van Oberländer rust. Onno Jaggie: „Ik merk dat ik de neiging heb te stutten in plaats van te steunen. Voordat we Vertrouwel Je Ouders inschakelden, werd ik me van die valkuil bewust en besepte dat ik een gezin heb dat ik niet mag verwaarlozen. Maar als ik nu bij mijn vader wegga, weet ik dat Frank binnenkort komt. Ik denk dat veel kinderen de neiging hebben te stutten."

Tom Crouse herkent het. „Kinderen hebben zelfbescherming nodig, zodat ze zich niet over de kop werken om hun ouders uit het verpleeghuis te houden. Wij bieden in die zin respijtzorg; zo houden de naasten het langer vol." Hij vindt niet dat de kinderen die Vertrouwel Je Ouders benaderen zelf te weinig tijd nemen voor hun ouders, bijvoorbeeld vanwege hun carrière. „Juist de meest betrokken mensen schakelen ons in. Maar ze zijn er nooit zeven dagen per week." Vroeger gingen ouderen die dreigden te vereenzamen vaker bij hun kinderen inwonen. „Het is de vraag of dat voor beide partijen echt aangenaam is. Ik denk meestal niet."

Snelle groei

Om eenzaamheid bij ouderen te voorkomen, zijn er allerlei vrijwilligersorganisaties actief. In kerkelijke gemeenten is er ook vaak aandacht voor. Maar Vertrouwel Je Ouders is een betaalde organisatie, een nieuw fenomeen in Nederland. De organisatie werd in 2008 opgericht, groeit snel en heeft intussen ruim honderd betaalde krachten en zeventig ouderen die bezocht worden in de regio Amsterdam, het Gooi, Kennemerland en de Zaanstreek. Crouse is met landelijke uitbreiding bezig, maar vindt het wel typisch iets voor de grote stad. „Op het platteland is er schaamte om een organisatie in te schakelen om eenzaamheid aan te pakken. Daar heb je ook nabuurschap."

De afname van het aantal ouderen dat aangesloten is bij een kerkgemeenschap en het minder hecht worden van buurtschappen en wijken, ziet hij als een oorzaak van Vertrouwel Je Ouders' populariteit. Is de behoefte waarop hij inspringt typisch iets van deze tijd? „Er is nu vooral meer over eenzaamheid bekend en we praten er meer open over. We weten nu dat eenzaamheid leidt tot depressie en lichamelijke klachten."

Ook is de tijd die de thuiszorg krijgt, aangescherpt. „Acht minuten zijn nodig om steunkousen aan te trekken, meer krijg je dus niet vergoed. Ik geloof niet dat je het probleem eenzaamheid oplost door deze mensen meer tijd te geven. Ouderen zijn beter af met iemand met wie ze een ervaring kunnen delen, iemand met wie het als persoon klikt. Daar letten we dan ook op bij de intake."

Vertrouwel Je Ouders inschakelen kost 200 euro per maand. De kosten kunnen soms deels worden AWBZ vergoed.

Frank Oberländer doet dit werk naast zijn baan in de thuiszorg. Via de krant hoorde hij erover. „Ik belde en zei: misschien kan ik iets voor u doen? Ik heb jaren mijn eigen ouders verzorgd tot zij allebei in dezelfde week overleden."

Voor iemand in dienst komt, moet hij een verklaring van goed gedrag geven. Crouse: „Ik heb mensen uit de kunstsector - acteurs, schilders - en uit de zorgsector allemaal met minimaal hbo-denken- en werkniveau. Velen van hen verzorgen ook een ouder familielid. Mijn voorkeur gaat uit naar dienstverleners met levenservaring.

Jongeren zijn vaak nog teveel met zichzelf, met hun ego, bezig."

Schrijnend

Kortgeleden werden de kinderen Jaggie opgeschrikt door het bericht dat hun vader in zijn slaap overleed. Onno: „We denken dat we hem op deze manier momenten van plezier brachten, die goed voor hem waren. Daar was het ons om te doen.”

De vraag of Onno Jaggie zelf niet wat vaker naar zijn vader kon gaan in plaats van een organisatie in te schakelen, is niet terecht, vindt hij. „Ik ging zo vaak mogelijk. Toch had ik nooit het gevoel dat het genoeg was om te voorkomen dat mijn vader vereenzaamde. Ik wilde niet blijven stutten. Mijn moeder ging naar de kerk en kreeg nog bezoek vanuit de kerk, mijn vader niet. Soms dacht ik: het is schrijnend dat het nodig is dat we zulke zorg zelf inkopen. Maar we waren blij met Frank. Hij gaf onze vader echt kwaliteitstijd. Dat hij een relatie met hem wist op de bouwen, zegt veel over hem. Mijn vader was daarin niet makkelijk. Hij moest niets hebben van mensen die een rol speelden. Frank gaf ons ook praktische adviezen en we hadden regelmatig telefonisch contact."